



มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เรื่อง นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ

เหตุผลในการออกนโยบาย

ปัญหาการฟอกเงินที่ได้จากการประกอบอาชญากรรมนี้ประเทศต่างๆทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยกำลังประสบอยู่โดยประเทศไทยมีพันธกรณีดังนี้

1. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1988 (UN Convention against Illicit Trafficking in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances)
2. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 (UN Convention against Transnational Organized Crime)
3. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism)
4. มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ
5. ข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force: FATF)
6. กฎบัตรแห่งองค์การสหประชาชาติ

ประเทศไทยได้มีกฎหมายรองรับมาตรการต่างๆ ตามที่อนุสัญญาฯ ได้กำหนดไว้เป็นหลักเกณฑ์ให้แก่ประเทศที่ประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้ว โดยในปัจจุบันประเทศไทยได้ตรากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นมาบังคับใช้แล้ว คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 โดยกำหนดความผิดมูลฐานไว้รวมทั้งสิ้น 8 มูลฐานความผิด ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2542 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 และต่อมา กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ได้ออกมามีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2543 อันมีผลทำให้กฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยมีสภาพบังคับใช้โดยสมบูรณ์

เนื่องจากการฟอกเงินเป็นความผิดที่มีลักษณะข้ามชาติ ความร่วมมือระหว่างประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นไม่เพียงเพื่อให้มีการดำเนินการเป็นไปตามพันธกรณี หรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่ทำไว้ภายใต้กรอบกฎหมาย

ภายในก็ดี แต่ยังมีข้อมูล ข่าวสารต่างๆ เช่นเรื่องธุรกรรมทางการเงิน ที่จำเป็นต้องมีการตรวจสอบ สืบหาเส้นทางการโอน ย้าย ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดตลอดจนการรวบรวมข้อมูลของตัวผู้กระทำความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงิน ที่อยู่ในต่างประเทศ หรือที่หน่วยงานในต่างประเทศครอบครองอยู่เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย ทั้งนี้ การกระทำความผิดในลักษณะข้ามชาติดังกล่าวยังรวมถึงการดำเนินการกับตัวผู้กระทำความผิด หรือกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่อยู่ในต่างประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องขอความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการดำเนินการดังกล่าว

หน่วยงานที่ควรถือปฏิบัติ: หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เนื้อหา

1. ควรให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกในการป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมทั้งจัดระบบ และกลไกในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
2. จัดให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพการข่าวกรอง และจัดระบบการประสานงานการข่าวให้สามารถวิเคราะห์ข่าวเชิงลึก และติดตามความเคลื่อนไหวการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
3. ปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบข้อบังคับรองรับพันธกรณีระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อเหตุการณ์
4. พัฒนาบุคลากร ระบบข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ในเรื่องการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ลดปัจจัย และเงื่อนไขที่เกื้อกูลต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายโดยดำเนินการปราบปรามขบวนการข้ามชาติที่เป็นที่มาของการลักลอบค้าอาวุธ การลักลอบเข้าเมือง การปลอมแปลงเอกสารและการสนับสนุนทางการเงิน รวมทั้งลดเงื่อนไขที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อบุคคลบางกลุ่มที่ถูกชักจูงให้เข้าร่วมกับกลุ่มก่อการร้าย
6. กระชับและขยายความร่วมมือในระดับภูมิภาค เพื่อสร้างเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และจัดตั้งกลไกประสานงาน และช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและทันเวลา รวมทั้งการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และประสบการณ์ร่วมกัน
7. ร่วมมือกับประชาคมระหว่างประเทศทั้งในรูปทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อสร้างเครือข่ายในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศภายใต้กรอบสหประชาชาติ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

แนวทางการปฏิบัติ: ปรากฏตามเอกสารแนบ